

عنوان مقاله:

جستاری بر رویکرد کدهای فرم-مبنا و جایگاه آن در طراحی شهری

محل انتشار:

مجله علمی شهرسازی ایران، دوره 4، شماره 7 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

بیبا ابراهیمی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر، تهران، ایران

امیر شکیبامنش - دانشیار گروه شهرسازی دانشگاه هنر، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کدهای فرم-مبنا به عنوان رویکردی نسبتاً جدید، از قواعد برنامه ریزی و طراحی شهری با هدف دست یابی به فضاهای عمومی کارا با نگرشی مکان- مبنا پشتیبانی می کنند. در واقع این رویکرد با در نظرگیری ویژگی های زمینه ای محیط شهری و چشم انداز آن، کدهایی را با کمک تفکر برنامه ریز و طراح ایجاد می کند که، مبتنی بر چگونگی استقرار انواع گوناگون فرم های شهری در مکانهای مختلف است. این کدها می توانند با پیش بینی محیط ساخته شده از طریق کنترل و تنظیم فرم ها، به بهترین چیدمان فرمی امکان پذیر در راستای پاسخگویی به نیازهای انسانی دست یابند. امروزه، در کشور ما نیز با توجه به پیچیدگی هایی که در طراحی شهری، در زمینه ایجاد تعادل و تعامل میان کاربری اراضی، فرم شهری و مکان استقرار آنها وجود دارد، نیاز به این رویکرد بیش از پیش احساس می شود. این مقاله، با هدف آشنایی بیشتر با روند تولید و تنظیم کدهای طراحی شهری با تاکید بر شرایط بومی، فرهنگی، اجتماعی و تاریخی تدوین گردیده است. لذا در آن سعی شده است رویکرد کدهای فرم-مبنا از رهگذر مفهوم، فرآیند و اجزای آن مورد بحث و بررسی قرار گرفته و به اختصار به برخی از چالش های پیش روی این مفهوم پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

کدهای فرم-مبنا، کدهای هوشمند، پهنه بندی عرضی، منطقه بندی سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1452808>

